

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนร่วมในการประชุมต่อการนำการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์มาทดลองใช้ในศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้พิพากษา	14	14
ผู้พิพากษาสมทบ	17	17
พนักงานอัยการ	7	7
พนักงานสอบสวน	10	10
ที่ปรึกษาทนายความ (ทนายความ)	5	5
นักสังคมสงเคราะห์	6	6
นักจิตวิทยา	1	1
อาสาสมัครเครือข่ายชุมชน	10	10
ผู้กระทำผิด (จำเลย)	10	10
ผู้เสียหาย	5	5
ผู้ปกครองผู้กระทำผิด	10	10
ผู้ปกครองผู้เสียหาย	5	5
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุดเป็นผู้พิพากษาสมทบจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17 รองลงมาเป็นผู้พิพากษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14 เป็นพนักงานสอบสวน

สวน อาสาสมัครเครือข่ายชุมชน ผู้กระทำผิด และผู้ปกครองผู้กระทำผิด กลุ่มละจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 เป็นพนักงานอัยการ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7 เป็นนักสังคมสงเคราะห์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6 เป็นที่ปรึกษากฎหมาย ผู้เสียหาย และผู้ปกครองผู้เสียหาย กลุ่มละจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 และเป็นนักจิตวิทยา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	49	49
หญิง	51	51
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงจำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 และเป็นเพศชาย จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	15	15
21-30 ปี	9	9
31-40 ปี	19	19
41-50 ปี	36	36
51 ปีขึ้นไป	19	19
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมาอายุระหว่าง 31-40 ปี และ 51 ปีขึ้นไป กลุ่มละจำนวน 19 คน คิดเป็น

ร้อยละ 19 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และมีอายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	2	2
ประถมศึกษา	14	14
มัธยมศึกษาตอนต้น	10	10
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	4	4
อนุปริญญา/ปวส.	5	5
ปริญญาตรี	43	43
สูงกว่าปริญญาตรี	22	22
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43 รองลงมาคือ ผู้ที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22 และระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14 มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 อนุปริญญา/ปวส. จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 และไม่ได้รับการศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	10	10
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	41	41
พนักงานบริษัทเอกชน	8	8
รับจ้าง	10	10
ประกอบอาชีพส่วนตัว/ค้าขาย	18	18
อื่น ๆ	13	13
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีผู้ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41 รองลงมาคือผู้ประกอบอาชีพส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ประกอบอาชีพอื่น ๆ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13 มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากับผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และสุดท้ายประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8

ตารางที่ 4.6

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามระยะเวลาการทำงาน

ระยะเวลาการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ทำงาน	10	10
ตั้งแต่ 1-10 ปี	30	30
11-20 ปี	34	34
21-30 ปี	20	20
31-40 ปี	6	6
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาการทำงานระหว่าง 11-20 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมา มีระยะเวลาการทำงานระหว่าง 1-10 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30 มีระยะเวลาการทำงานระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ไม่ได้ทำงาน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และมีระยะเวลาการทำงานระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6

ตารางที่ 4.7

จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากร จำแนกตามการเข้าร่วมประชุม
กลุ่มเฝ้าระวังเชิงสมานฉันท์ของศาลเยาวชนและครอบครัว

การเข้าร่วมประชุมกลุ่มเฝ้าระวังเชิงสมานฉันท์	จำนวน	ร้อยละ
เคย	100	100
ไม่เคย	0	0
รวม	100	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดได้เคยมีส่วนเกี่ยวข้องหรือเคยเข้าร่วมประชุมกลุ่มเฝ้าระวังเชิงสมานฉันท์ของศาลเยาวชนและครอบครัว เป็นจำนวนทั้งสิ้น 100 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 2 ทักษะของผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนร่วมในการประชุมต่อ
การนำการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์มาทดลองใช้
ในศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

ตารางที่ 4.8

ทักษะเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิง สมานฉันท์ ทำให้เด็กและ เยาวชนที่กระทำผิดรู้สึกสำนึก ผิดในการกระทำของตน	20 (20.0)	61 (61.0)	17 (17.0)	2 (2.0)	0 (0.0)	3.99	.674	เห็นด้วย
เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ซึ่งได้ผ่านการประชุมกลุ่ม เยาวชนเชิงสมาน ฉันท์แล้วสามารถกลับไปใช้ ชีวิตในชุมชนเดิมได้ด้วยดี	23 (23.0)	51 (51.0)	25 (25.0)	1 (1.0)	0 (0.0)	3.96	.724	เห็นด้วย
การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิง สมานฉันท์ ทำให้ช่วยปรับ เปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กและ เยาวชนได้	13 (13.0)	58 (58.0)	27 (27.0)	2 (2.0)	0 (0.0)	3.82	.672	เห็นด้วย
การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิง สมานฉันท์เมื่อนำมาใช้กับ เด็กและเยาวชนแล้วเป็น ประโยชน์มากกว่านำไปใช้กับ ผู้ใหญ่	8 (8.0)	49 (49.0)	30 (30.0)	11 (11.0)	2 (2.0)	3.50	.870	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิง สมานฉันท์ ทำให้เด็กและ เยาวชนที่กระทำผิดไม่กลับไป กระทำผิดซ้ำอีก	10 (10.0)	32 (32.0)	54 (54.0)	4 (4.0)	0 (0.0)	3.48	.731	ไม่แน่ใจ
รวม						3.75	.734	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์ทำให้เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดรู้สึกสำนึกผิดในการกระทำของตน เมื่อนำมาใช้กับเด็กและเยาวชนแล้วเป็นประโยชน์มากกว่านำไปใช้กับผู้ใหญ่ ทำให้ช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนได้ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซึ่งได้ผ่านการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์แล้วสามารถกลับไปใช้ชีวิตในชุมชนเดิมได้ดี แต่ไม่แน่ใจว่าการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์ทำให้เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

ตารางที่ 4.9
ทัศนคติเกี่ยวกับผู้เสียหาย

ผู้เสียหาย	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
ผู้อำนวยการประชุมกลุ่ม เยียวยาเชิงสมานฉันท์ให้ กำลังใจผู้เสียหาย ทำให้ ผู้เสียหายมีความรู้สึกที่ดีขึ้น เนื่องจากมีโอกาสพูดแสดง ความรู้สึกถึงผลกระทบอัน เกิดจากการกระทำผิด	28 (28.0)	60 (60.0)	11 (11.0)	1 (1.0)	0 (0.0)	4.15	.642	เห็นด้วย
การประชุมกลุ่มเยียวยาเชิง สมานฉันท์ ทำให้ผู้เสียหาย ได้รับการเยียวยาแก้ไขอย่าง แท้จริง	14 (14.0)	48 (48.0)	31 (31.0)	7 (7.0)	0 (0.0)	3.69	.800	เห็นด้วย
การประชุมกลุ่มเยียวยาเชิง สมานฉันท์ ทำให้ผู้เสียหายได้ รับการเยียวยาแก้ไขในทุก ด้าน ไม่เฉพาะแต่เพียง ค่าเสียหายเท่านั้น	10 (10.0)	52 (52.0)	26 (26.0)	11 (11.0)	1 (1.0)	3.59	.854	เห็นด้วย
รวม						3.81	.775	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.9 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การประชุมกลุ่มเยียวยาเชิงสมานฉันท์ทำให้ผู้เสียหายได้รับการเยียวยาแก้ไขอย่างแท้จริงในทุกด้าน ไม่เฉพาะแต่เพียงค่าเสียหายเท่านั้น และผู้อำนวยการประชุมกลุ่มเยียวยาเชิงสมานฉันท์ให้กำลังใจผู้เสียหาย ทำให้ผู้เสียหายมีความรู้สึกที่ดีขึ้น เนื่องจากมีโอกาสพูดแสดงความรู้สึกถึงผลกระทบอันเกิดจากการกระทำผิด

ตารางที่ 4.10

ทัศนคติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน

กระบวนการยุติธรรมทาง อาญาสำหรับเด็กและ เยาวชน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิง สมานฉันท์ ทำให้กระบวนการ ยุติธรรมทางอาญา สำหรับเด็กและเยาวชนมี ประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม	16 (16.0)	46 (46.0)	34 (34.0)	4 (4.0)	0 (0.0)	3.74	.774	เห็นด้วย
การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิง สมานฉันท์สามารถลด ปริมาณคดีที่เด็กและเยาวชน กระทำความผิดที่จะเข้าสู่กระบวนการ ยุติธรรมในระยะยาวได้	17 (17.0)	40 (40.0)	38 (38.0)	5 (5.0)	0 (5.0)	3.69	.813	เห็นด้วย
รวม						3.71	.793	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.10 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์ทำให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม และสามารถลดปริมาณคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดที่จะเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมในระยะยาวได้

ตารางที่ 4.11
ทัศนคติเกี่ยวกับผู้เข้าร่วมประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุม	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิง สมานฉันท์เป็นการเปิด โอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุม พูดคุยกันอย่างเสรีเพื่อหา แนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น	18 (18.0)	77 (77.0)	3 (3.0)	1 (1.0)	1 (1.0)	4.10	.577	เห็นด้วย
ผู้เข้าร่วมการประชุมกลุ่ม เยาวชนเชิงสมานฉันท์ทุกคน มีส่วนร่วมในการแสดงความรู้ สึกของตนเองออกมา	20 (20.0)	68 (68.0)	10 (10.0)	2 (2.0)	0 (0.0)	4.06	.617	เห็นด้วย
การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิง สมานฉันท์ ทำให้ผู้เข้าร่วม ประชุมมีความสัมพันธ์ซึ่งกัน และกัน	13 (13.0)	66 (66.0)	19 (19.0)	2 (2.0)	0 (0.0)	3.90	.628	เห็นด้วย
รวม						4.02	.607	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.11 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมพูดคุยกันอย่างเสรีเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้เข้าร่วมการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความรู้สึกของตนเองออกมา

ตารางที่ 4.12
ทัศนคติเกี่ยวกับครอบครัวและชุมชน

ครอบครัวและชุมชน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วม รับรู้และให้โอกาสเด็กและ เยาวชนที่กระทำผิด โดยมี เป้าหมายร่วมกันเพื่อให้เกิด ความปรองดองและความ สมานฉันท์ในสังคม	19 (19.0)	72 (72.0)	6 (6.0)	3 (3.0)	0 (0.0)	4.07	.607	เห็นด้วย
การให้ครอบครัวและ ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การแก้ไขพฤติกรรมของเด็ก และเยาวชนได้ผลดีกว่าการ ลงโทษเด็กและเยาวชน	29 (29.0)	52 (52.0)	16 (16.0)	2 (2.0)	1 (1.0)	4.06	.789	เห็นด้วย
การประชุมกลุ่มเยียวยาเชิง สมานฉันท์ทำให้ครอบครัว รู้จักวิธีอบรมดูแลเด็กและ เยาวชนที่กระทำผิดซึ่งเป็น บุตรหลานของตนมากขึ้น	16 (16.0)	64 (64.0)	18 (18.0)	2 (2.0)	0 (0.0)	3.94	.649	เห็นด้วย
รวม						4.02	.681	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.12 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วมรับรู้และให้โอกาสเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด โดยมีเป้าหมายร่วมกันเพื่อให้เกิดความปรองดองและความสมานฉันท์ในสังคม การให้ครอบครัวและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนได้ผลดีกว่าการลงโทษเด็กและเยาวชน และการประชุมกลุ่มเยียวยาเชิงสมานฉันท์ทำให้ครอบครัวรู้จักวิธีอบรมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซึ่งเป็นบุตรหลานของตนมากขึ้น

ตารางที่ 4.13
ทัศนคติเกี่ยวกับการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์

การประชุมกลุ่มเยาวชน เชิงสมานฉันท์	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิง สมานฉันท์เป็นการให้โอกาส ทุกฝ่ายหาแนวทางแก้ไข ปัญหาร่วมกัน	31 (31.0)	63 (63.0)	6 (6.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.25	.557	เห็นด้วย
การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิง สมานฉันท์ทำให้ ผู้เสียหาย กับเด็กและเยาวชนที่กระทำ ผิดได้ปรับความเข้าใจกันและ ให้อภัยกัน	22 (22.0)	61 (61.0)	14 (14.0)	2 (2.0)	1 (1.0)	4.01	.732	เห็นด้วย
แม้การประชุมกลุ่มเยาวชน เชิงสมานฉันท์ จะใช้ระยะ เวลาพอสมควรแต่ผลลัพธ์ที่ ได้ก็เป็นที่น่าพอใจและยั่งยืน	8 (8.0)	59 (59.0)	31 (31.0)	2 (2.0)	0 (0.0)	3.73	.633	เห็นด้วย
การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิง สมานฉันท์ต้องนำมาใช้กับ คดีอาญาที่ไม่ร้ายแรงเท่านั้น	13 (13.0)	53 (53.0)	23 (23.0)	10 (10.0)	1 (1.0)	3.67	.865	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

การประชุมกลุ่มเยาวชน เชิงสมานฉันท์	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิง สมานฉันท์สามารถนำมาใช้ กับคดีที่ไม่มีผู้เสียหายก็ได้ เช่น คดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้ โทษคดีการพนันหรือคดี จรรยาบรรณ	14 (14.0)	49 (49.0)	22 (22.0)	14 (14.0)	1 (1.0)	3.61	.931	เห็นด้วย
รวม						3.85	.743	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.13 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์เป็นการให้โอกาสทุกฝ่ายหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน ทำให้ผู้เสียหายกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดได้ปรับความเข้าใจกันและให้อภัยกัน ต้องนำมาใช้กับคดีอาญาที่ไม่ร้ายแรงเท่านั้นและสามารถนำมาใช้กับคดีที่ไม่มีผู้เสียหายก็ได้ แม้การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์จะใช้ระยะเวลาพอสมควร แต่ผลลัพธ์ที่ได้ก็เป็นที่น่าพอใจและยั่งยืน

ตารางที่ 4.14
ทัศนะเกี่ยวกับศาลเยาวชนและครอบครัว

ศาลเยาวชนและครอบครัว	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
ศาลเยาวชนและครอบครัว ควรมีบทบาทในการคุ้มครอง สิทธิเสรีภาพของคู่ความ ทุกฝ่าย อันได้แก่ เด็กและ เยาวชนที่กระทำผิด ผู้เกี่ยว ข้องกับเด็กและเยาวชนที่ กระทำผิด ผู้เสียหาย ผู้เกี่ยว ข้องกับผู้เสียหาย ชุมชน ทั้งนี้ เพื่อการเยียวยาจะก่อให้เกิด ผลดีและทำให้ทุกฝ่ายมี ความพึงพอใจ	31 (31.0)	66 (66.0)	3 (3.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	4.28	.514	เห็นด้วย
ศาลเยาวชนและครอบครัว ควรมีอำนาจสั่งห้ามคดีออก จากการพิจารณาพิพากษา คดี หากมีการดำเนินการตาม แผนของการประชุมกลุ่ม เยียวยาเชิงสมานฉันท์ เรียบร้อยแล้วโดยไม่ต้อง พิพากษาคดี	22 (22.0)	55 (55.0)	13 (13.0)	10 (10.0)	0 (0.0)	3.89	.863	เห็นด้วย
รวม						4.08	.688	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.14 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวควรมีบทบาทในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของคู่ความทุกฝ่าย ทั้งนี้ เพื่อการเยียวยาจะก่อให้เกิดผลดีและ

ทำให้ทุกฝ่ายมีความพึงพอใจ และควรมีอำนาจสั่งห้ามคดีออกจากการพิจารณาพิพากษาคดี หากมีการดำเนินการตามแผนของการประชุมกลุ่มเยียวยาเชิงสมานฉันท์เรียบร้อยแล้วโดยไม่ต้องพิพากษาคดี

ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถาม

- การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ควรจะกำหนดขอบเขตของคดี บางคดีไม่ควรนำชุมชนเข้ามา เนื่องจากเป็นคดีส่วนตัวของผู้กระทำผิดและผู้เสียหาย ซึ่งไม่มีความต้องการที่จะให้ผู้อื่นทราบ เช่น คดีข่มขืนกระทำชำเรา ดังนั้น การที่จะนำคดีใดมาอยู่ในกระบวนการประชุมกลุ่มเยียวยาเชิงสมานฉันท์นั้นจึงควรพิจารณาให้รอบคอบก่อน ชุมชนไม่ควรนำเรื่องไปพูดต่อในชุมชนในทางที่ทำให้เด็กมีปัญหา

- ผู้ที่เกี่ยวข้องที่แท้จริงไม่ได้เข้ามาร่วม และไม่ให้ความร่วมมือโดยเฉพาะเด็กและผู้ปกครอง ผู้เข้าร่วมไม่เปิดใจที่แท้จริง ขาดความร่วมมือจากชุมชน ครอบครัวยุติ เนื่องจากความไม่เข้าใจและการประสานงานอย่างไม่ค่อยต่อเนื่อง ชุมชนจึงเกิดความท้อแท้ และทำให้ขาดความร่วมมือ ในบางกรณีผู้เสียหายไม่มาประชุม ทำให้การประชุมดำเนินไปไม่ได้ การติดต่อบุคคลในชุมชนเพื่อมาประชุมบางครั้งก็มีเหตุขัดข้อง คู่ความอาจไม่สะดวกจะมาประชุมบ่อยครั้ง รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องด้วย ต้องมีกำหนดนัดให้แน่นอนและเด่นชัด มิฉะนั้น จะเกิดผลเสียไม่เพียงแก่คู่ความเท่านั้น แต่ยังมีผลเสียต่อกระบวนการพิจารณาอีกด้วย

- ผู้อำนวยการประชุมจะต้องเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีใจกว้าง เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายเสนอความคิดเห็นได้เต็มที่ จะต้องรู้จักประนีประนอม และอย่าเปิดโอกาสหรือเปิดช่องให้คู่กรณีทะเลาะกัน ควรจะใช้จิตวิทยาแนะแนวไปด้วย โดยไม่ให้ทั้งสองฝ่ายรู้ตัวว่ากำลังถูกเสนอแนะอยู่ ต้องพยายามให้ทั้งสองฝ่ายรู้ว่าการกระทำของคนใดที่ถูกผิด (ให้เขาคิดได้ด้วยตนเอง) ต้องพยายามชี้แนะแนวทางหลายแนวทางให้เลือกในการปฏิบัติ ให้ถูกต้อง และผ่อนคลาย ต้องแสดงให้ทุกฝ่ายเห็นว่า ทุกคนมีโอกาสทำผิดได้ ดังนั้น ผู้กระทำผิดต้องฝึกกระบวนการกระทำที่ไม่ดี โดยใช้ความรัก (พ่อแม่ตนเอง) ความกลัว (ถูกจับถูกทำโทษ) ความเมตตาสงสาร ความมีสติ ผู้อำนวยการประชุมควรเปิดโอกาสให้บุคคลในชุมชนและผู้แวดล้อมได้ช่วยเสนอแนะ แสดงความคิดเห็น และช่วยเหลือในการประชุม ผู้ดำเนินการประชุมควรมีความรู้อย่างลึกซึ้ง ปราศจากอคติต่อตัวบุคคลทุกคนที่เข้าประชุม หรือมีอารมณ์ร่วมไปกับผู้เสียหาย ต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมไทย มีความรู้ความเข้าใจทางจิตวิทยาการประชุม รอบรู้ในแนวทางการแก้ไขเด็กและครอบครัว มีความยืดหยุ่น ไม่สั่งการ ไม่เผด็จการ คดีเกี่ยวกับเพศ ผู้เสียหายที่เป็นหญิงอาจได้รับความกระทบกระเทือนจิตใจ

ผู้ทำหน้าที่เยียวยาต้องเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญและมีจิตวิทยาที่ดี และผู้กระทำการสมานฉันท์ต้องได้รับการอบรมในการแก้ไขเชิงสมานฉันท์ ผู้อำนวยการประชุมต้องประสานงานและติดตามผลใกล้ชิดกับครอบครัวของเด็กและเยาวชน และชุมชน

- ควรกำหนดชื่อผู้บริหารแผนไว้ด้วยในแผนการเยียวยา เพื่อมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบเป็นรายบุคคล ผู้บริหารแผนการเยียวยาต้องติดตามผลอย่างใกล้ชิด เช่น กรณีจำเลยย้ายไปต่างจังหวัด การรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ กรณีมีการเรียกร้องค่าเสียหายจำนวนมาก ซึ่งจะต้องผ่อนชำระเป็นงวด ๆ ควรดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนมีคำพิพากษา กรณีผู้กระทำผิดเป็นผู้ที่มีฐานะยากจน อาจจะไม่สามารถเยียวยาความเสียหายแก่ผู้เสียหายได้ ควรมีการเก็บสถิติผลการเยียวยาที่ทำไปทุกคดี ควรมีการประเมินผลและติดตามผลการเยียวยาจากเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด และผู้เสียหาย ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นระยะทุก 6 เดือน ไปจนครบ 3 ปี

- ให้ผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มเข้าประชุมทุกครั้งและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล การสร้างความเข้าใจของผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มยังไม่ได้พอ เพราะขาดการประชาสัมพันธ์ ควรเผยแพร่ความรู้ให้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อให้หันมาใช้วิธีการประชุมกลุ่มเยียวยาเชิงสมานฉันท์ ควรให้ผู้ไกล่เกลี่ยได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้ และควรให้คู่กรณีได้มีโอกาสเลือกวิธีการได้หลากหลาย

- กระบวนการดำเนินการในปัจจุบันยังมีบุคลากรไม่เพียงพอ และเงื่อนไขเวลายังไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ผู้ที่ทำงานด้านนี้ควรเป็นกลุ่มงานโดยเฉพาะและผ่านการฝึกอบรมมาอย่างถูกต้อง ถูกหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินงาน เพื่อที่จะไม่เป็นภาระแก่บุคลากรที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่แล้ว เพราะจะทำให้การดำเนินการประชุมไม่ประสบผลเท่าที่ควร หากมีการจัดตั้งกลุ่มงานดังกล่าวจะสามารถทุ่มเทเวลากับงานประชุมได้อย่างเต็มที่ และเกิดผลสำเร็จ ควรจะมีการจัดเจ้าหน้าที่สำหรับการประชุมโดยเฉพาะเพื่อการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภายนอกหรือการเชิญเข้ามาร่วมประชุม และประสิทธิภาพอาจเกิดไม่เต็มที่ เนื่องจากบุคลากรภายนอกมีบทบาทหน้าที่และภารกิจอยู่ส่วนหนึ่งแล้ว ทำให้การเข้าร่วมประชุมอาจไม่ได้รับความร่วมมืออย่างเต็มที่ รูปแบบในการดำเนินงานของผู้ทำหน้าที่ประสานงานกลุ่ม (ผู้นำกลุ่ม) ควรได้รับการฝึกอบรมเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ไม่ควรทำตามความถนัดของตนเองหรือบุคลิกที่ตนเองเป็นอยู่ สร้างรูปแบบและวิธีการที่เป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและการปฏิบัติ หากมีการประชุมเกิดขึ้น ให้ดูความต้องการของผู้เสียหายเป็นหลัก อย่ามุ่งเน้นแต่ตัวผู้กระทำผิดอย่างเดียว ให้เปลี่ยนผู้เสียหายเป็นจุดศูนย์กลาง

- เมื่อมีการประชุมกลุ่มเยียวยาเชิงสมานฉันท์ และมีการตกลงในเนื้อหาสาระที่จะแก้ไข บำบัดเยาวชนผู้กระทำผิด พร้อมทั้งหาทางเยียวยาผู้เสียหาย เมื่อมีมาตรการหรือการวางเงื่อนไขในการแก้ไขผู้กระทำผิดแล้ว หากผู้กระทำผิดบิดพลิ้วหรือไม่ใส่ใจปฏิบัติตามข้อตกลง ควรจะเสนอ

องค์คณะผู้พิพากษาให้มีบทลงโทษตามสมควรแก่คดีที่ก่อขึ้น เพื่อให้เยาวชนรู้จักรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ที่ตนได้ก่อขึ้น หรือเยาวชนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีกก็ไม่ควรให้มีการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์อีก ควรให้ได้รับโทษตามกฎหมาย หรือไม่แน่ใจว่าผู้ที่ได้รับการเยียวยาจะปฏิบัติได้อย่างที่ศาลคาดหวังหรือไม่ เพราะสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันมีความผิดปกติกมาก ความมั่นใจที่จะได้รับจากบทสรุปหลังการประชุมกลุ่มเยาวชน คือ ผู้เสียหายไม่ถูกทำร้ายซ้ำ ผู้กระทำผิดมีความจริงจังในการแก้ไขปรับเปลี่ยน ไม่โลเลหากกลับไปคบเพื่อน พ่อแม่ผู้ปกครองสามารถแก้ไขการเลี้ยงดูลูกได้จริงตามที่พูดในที่ประชุม การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์จะเกิดผลลัพธ์ในอนาคที่ดีขึ้นของเยาวชน แต่ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางสังคมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นครอบครัวที่ควรปลูกฝังจิตใต้สำนึกที่ดีให้แก่เยาวชนซึ่งเป็นอนาคตของชาติ ทำให้ครอบครัวรู้จักวิธีอบรมดูแลเด็ก และเยาวชนที่กระทำผิดซึ่งเป็นบุตรหลานของตนมากขึ้นก็จริง ผลลัพธ์ที่ได้ก็คงจะเป็นที่พอใจในระดับหนึ่ง แต่ไม่น่าจะยั่งยืน เพราะจากข้อเท็จจริงปรากฏว่าเด็กและเยาวชนเป็นจำนวนมากที่กระทำผิดซ้ำ โดยไม่แยแสต่อคำสั่งสอนอบรมของพ่อแม่ หรือคำนึงถึงผลเสียหายที่เกิดขึ้นต่อผู้เสียหายจากการกระทำของตน คือ ทำผิดซ้ำ ๆ กันหลายคดี บางคดีมีหลายข้อหา แนวทางการแก้ไข คือ ให้เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมีกิจกรรมทำในช่วงเวลาอันอาจจะไปก่อคดี อย่าให้มีเวลาว่าง เช่น เล่นกีฬาหรือดนตรี การเรียนในโรงเรียน ครูควรจะอบรมสั่งสอนเรื่องพุทธศาสนา หน้าที่พลเมือง ศีลธรรม และควรจัดให้อยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนโดยตรง พ่อแม่ควรจะต้องกำกับดูแลบุตรหลานของตนอย่างใกล้ชิด และอบรมสั่งสอนอย่าให้เป็นเด็กที่ดื้อรั้น ต้องพยายามให้เด็กและเยาวชนอยู่ในโอวาทของพ่อแม่ ควรเสนอแนะผู้ปกครองด้วยอีกทางหนึ่ง ต้องเยียวยาทั้งเด็กและผู้ปกครองไปในแนวทางเดียวกัน ชี้แนะผลดีผลเสียให้เห็นได้อย่างชัดเจน

ตอนที่ 3 ทักษะของผู้บริหารและอดีตผู้บริหาร

ศาลเยาวชนและครอบครัว

ผลการสัมภาษณ์

การศึกษาโดยการสัมภาษณ์ ผู้ศึกษาได้เข้าไปสัมภาษณ์ผู้บริหารและอดีตผู้บริหารศาลเยาวชนและครอบครัว ได้แก่ อดีตอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง อดีตรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง (ฝ่ายวิชาการ) รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง (ฝ่ายวิชาการ) และอดีตผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดนนทบุรีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว รวม 5 คน การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จะเป็นแบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) ควบคู่ไปกับการสังเกตการณ์ (Observation) โดยการจดบันทึกข้อมูลและการบันทึกเสียงในขณะสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดมีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์จะเป็นประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ผู้เสียหาย และชุมชนอย่างแน่นอน เพราะทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมแสดงความรู้สึกต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วช่วยกันคิดวิธีการที่จะเยียวยาผู้เสียหายได้อย่างเหมาะสม ผลของการเยียวยาจะเกิดขึ้นจากความสำนึกผิดของเด็กที่กระทำผิด ทำให้เป็นมาตรการเข้าไปแก้ไขฟื้นฟูเด็กได้ในระดับหนึ่ง เพราะเมื่อเด็กสำนึกผิดแล้ว เด็กจะรู้ว่าสิ่งที่ตนเองทำนั้นไม่ดีและไม่พยายามทำสิ่งนั้นอีก ทำให้เป็นการแก้ไขเด็กได้อย่างยั่งยืน ส่วนชุมชนได้มีส่วนร่วมรับรู้รับผิดชอบต่อการกระทำที่เกิดขึ้นและได้รับการเยียวยาจากการประชุมด้วย รวมทั้งยังได้เข้ามามีส่วนร่วมในการที่จะช่วยเหลือผู้เสียหาย แก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

2. การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์จะส่งผลดีต่อกระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน เพราะปกติอาชญากรรมมักเกิดในชุมชน การประชุมกลุ่มลักษณะนี้จึงเท่ากับให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งมักถูกมองว่าไม่คำนึงถึงความรู้สึก ความเสียหายของผู้เสียหาย และของชุมชน เป็นการดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ นอกจากนี้ ชุมชนย่อมรู้และเข้าใจสภาพปัญหาของตน การเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของชุมชนโดยสมาชิกในชุมชนเอง ย่อมส่งผลให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญามีความหลากหลายในเชิงแนวคิดเพื่อหาทางออกต่อปัญหาของเด็กและเยาวชนรวมทั้งครอบครัว และให้ผลที่ตอบสนองต่อความต้องการในระดับปัจเจกชน และสอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชน ถ้าชุมชนให้ความรักกับเด็กที่กระทำผิด ไม่ผลักออกจากชุมชน

ให้ความสนใจที่จะแก้ไขแล้ว เด็กก็จะสนใจความรู้สึกของสังคมและชุมชน และจะไม่ทำอะไรที่เป็นผลร้ายต่อชุมชน

3. การนำการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์มาใช้จะทำให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม แต่มีผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งให้ข้อสังเกตว่า การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์ใช้ได้สำหรับความผิดบางประเภทเท่านั้น เพราะว่าเป็นกระบวนการยุติธรรมที่มีจิตใจ มีอารมณ์ มีความรู้สึก ดังนั้น ถ้าเป็นความผิดอาญาที่รุนแรงจริง ๆ หรือร้ายแรงเกินกว่าที่คนจะยอมรับได้ ก็คงจะนำกระบวนการนี้มาใช้ไม่ได้ น่าจะใช้เฉพาะประเภทคดีที่เป็นความเสียหายที่ตกได้แก่ตัวผู้เสียหายโดยตรงอย่างหนึ่ง หรือว่าเป็นคดีที่ไม่สร้างผลกระทบที่รุนแรงต่อความรู้สึกของตัวผู้เสียหาย และสังคมหรือชุมชนมากเกินไป

4. การนำการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์มาใช้แล้วจะลดปริมาณคดีที่มาสู่ศาลเยาวชนและครอบครัวได้ โดยเฉพาะลดคดีที่เด็กกระทำผิดซ้ำ เพราะเด็กที่ผ่านกระบวนการนี้แล้วเกิดการสำนึกและน่าจะกระทำผิดซ้ำน้อย ส่วนคดีใหม่ที่เด็กไม่เคยกระทำผิดก็อาจเป็นไปได้ว่า ชุมชนโดยทุกคนตระหนักว่าเป็นหน้าที่ มีใช้ธุระไม่ใช่ ชุมชนก็จะสนใจดูแลเด็กในชุมชนของตนมากขึ้น ก็สามารถลดปริมาณคดีได้แม้คดีใหม่ มีใช้เรื่องการทำผิดซ้ำเพียงอย่างเดียว เด็กในชุมชนนั้นอาจกระทำผิดน้อยลง หากชุมชนสนใจหรือใส่ใจที่จะดูแลเด็กในชุมชนของตน รวมถึงลดปริมาณคดีที่จะเข้าสู่ศาลที่พิจารณาคดีผู้ใหญ่ด้วย และเชื่อว่าเป็นการป้องกันอย่างยั่งยืนมากกว่าระบบที่มีอยู่เดิม

5. การนำการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์มาใช้ในคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดจะได้ผลดีกว่าใช้ในคดีที่ผู้ใหญ่กระทำผิด เพราะหากใช้ในเด็กและเยาวชนอาจจะเห็นผลได้ง่ายกว่า เนื่องจากเด็กสามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ง่าย เหมือนกับเป็นไม้อ่อนดัดง่าย อาจช่วยให้กลับตัวเป็นคนดีได้ ขณะที่นำไปใช้กับผู้ใหญ่ที่กระทำผิดอาจจะทำยากกว่า เด็กและเยาวชนยังต้องอยู่ในสังคมอีกยาวไกล ส่วนผู้ใหญ่เมื่อผิดพลาดแล้วระยะเวลาที่อยู่ในสังคมจะน้อยกว่าเด็ก แต่มีผู้ให้สัมภาษณ์สองคนเห็นว่า การนำการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์มาใช้กับคดีที่ผู้ใหญ่กระทำผิดย่อมมีประโยชน์บ้างบางคดี บางประเภท ต้องจำแนกคดีให้ดี และมีผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งเห็นว่า จะดีกว่าหรือไม่ต้องนำงานวิจัยมาดู การสร้างสำนึกกับเด็กและเยาวชนก็ยืนยันไม่ได้ว่าสร้างได้มากกว่าผู้ใหญ่ จะบอกว่าอะไรดีกว่าคงไม่กล้าให้ความเห็นชัดเจน

6. นโยบายในการนำการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์มาใช้ในศาลเยาวชนและครอบครัวในสมัยที่ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้บริหารหรืออดีตผู้บริหาร คือ นำนโยบายกระบวนการทศน์ใหม่ซึ่งเป็นแนวคิดที่ศาลเยาวชนและครอบครัวพยายามหาสาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนแล้วส่งไปแก้ไขพฤติกรรมก่อนที่จะมีคำพิพากษา โดยอาศัยอำนาจตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว ฯ มาตรา 95 ซึ่งนโยบายเรื่องของการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์ก็เป็นส่วน

หนึ่งในนโยบายกระบวนการทัศน์ใหม่ดังกล่าว โดยพยายามนำมาใช้กับคดีอาญาทุกประเภทตามที่ผู้พิพากษาเห็นสมควร แต่เน้นเฉพาะในคดีที่จำเลยรับสารภาพ

ข้อเสนอแนะของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ขอให้สำนักงานศาลยุติธรรมช่วยผลักดันในการนำการประชุมกลุ่มเยียวยาเชิงสมานฉันท์มาใช้ในศาลเยาวชนและครอบครัวก่อนและให้เป็นนโยบายเต็มรูปแบบเหมือนอย่างการพิจารณาคดีต่อเนื่อง มิฉะนั้น เมื่อเปลี่ยนผู้บริหารศาลแล้วอาจทำให้นโยบายเกี่ยวกับเรื่องนี้เปลี่ยนไปอีก ส่วนคดีที่ผู้ใหญ่กระทำผิดค่อยขยายผลในภายหลัง

2. น่าจะต้องมีกฎหมายออกมารองรับการปฏิบัติงานในการประชุมกลุ่มเยียวยาเชิงสมานฉันท์ เพราะต้องมีระบบการฝึกอบรมของบุคลากร เพื่อให้เกิดประสิทธิผลจริงจัง และพยายามสร้างหลักสูตรการอบรมผู้ประสานการประชุมซึ่งเป็นคนที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งที่จะสร้างบรรยากาศการประชุมให้ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนกล้าเปิดเผยและแสดงความรู้สึกละเอ้อโล่งอย่างแท้จริงเพื่อให้ได้ข้อยุติที่ตรงกับใจทุกคน

3. ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน หรือผู้อำนวยการประชุมต้องมีบทบาทสำคัญ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน ตลอดจนปรัชญาแนวคิดพื้นฐานของการประชุมกลุ่มเยียวยาเชิงสมานฉันท์อย่างแจ่มชัด

4. การเลือกตัวบุคคลที่จะเชิญมาร่วมการประชุมก็มีความสำคัญ เพราะจะเป็นองค์ประกอบชี้วัดประสิทธิภาพของการประชุม และผลสำเร็จที่ได้จากการประชุมออกมาเป็นแผนการเยียวยาแก้ไข

5. การติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการเยียวยาแก้ไขต้องทำควบคู่ไปด้วย และควรต้องมีการเก็บข้อมูลสถิติจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อใช้ในการประเมินผล การปรับปรุงแก้ไขกระบวนการทำงานต่อไป

การอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนร่วมในการประชุมต่อการนำการประชุมกลุ่มเฝ้าระวังยาเชิงสมานฉันท์มาทดลองในศาลเยาวชนและครอบครัวกลางสามารถประเมินผลและขยายผลการศึกษาได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุดเป็นผู้พิพากษาสมทบร้อยละ 17 โดยแต่ละกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนไม่แตกต่างกันมากนักจากจำนวนทั้งสิ้น 12 กลุ่ม เป็นเพศหญิงร้อยละ 51 เป็นเพศชายร้อยละ 49 เนื่องจากผู้พิพากษาสมทบที่เป็นเพศหญิงจะมีจำนวนมากกว่าเพศชาย เพราะตามกฎหมายของคณะในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวจะต้องมีผู้พิพากษาสมทบสองคนและอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้หญิง รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างของผู้เสียหายในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศเป็นผู้หญิงทั้งสิ้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 36 อายุระหว่าง 41-50 ปี รองลงมาอายุระหว่าง 31-40 ปี และอายุ 51 ขึ้นไป

ระดับการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 43 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาร้อยละ 22 จบการศึกษามากกว่าปริญญาตรี และน้อยที่สุดคือ ไม่ได้รับการศึกษาร้อยละ 2 ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจมากที่สุดร้อยละ 41 ส่วนใหญ่ร้อยละ 34 มีระยะเวลาการทำงานระหว่าง 11-20 ปี รองลงมาร้อยละ 30 มีระยะเวลาการทำงานระหว่าง 1-10 ปี และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเคยมีส่วนเกี่ยวข้องหรือเคยเข้าร่วมประชุมกลุ่มเฝ้าระวังยาเชิงสมานฉันท์

ตอนที่ 2 ทักษะของผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนร่วมในการประชุมต่อการนำการประชุมกลุ่มเฝ้าระวังยาเชิงสมานฉันท์มาทดลองใช้ในศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

ทักษะเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ผลการศึกษาทักษะของผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนร่วมในการประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการประชุมกลุ่มเฝ้าระวังยาเชิงสมานฉันท์ทำให้เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดรู้สึกสำนึกผิดในการกระทำของตน เมื่อนำมาใช้กับเด็กและเยาวชนแล้วเป็นประโยชน์มากกว่านำไปใช้กับผู้ใหญ่ ช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนได้ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซึ่งได้ผ่านการประชุมกลุ่มเฝ้าระวังยาเชิงสมานฉันท์แล้วสามารถกลับไปใช้ชีวิตในชุมชนเดิมได้ด้วยดี ซึ่งสอดคล้อง

กับทฤษฎีดีตราและทฤษฎีความละเอียดเชิงบูรณาการ กล่าวคือ เมื่อใช้วิธีการประชุมกลุ่มเยาวยาเชิงสมานฉันท์แล้วเด็กและเยาวชนจะไม่ถูกดีตราจากสังคมและเกิดความละเอียดที่จะกระทำผิดอีก แม้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเห็นว่า การประชุมกลุ่มเยาวยาเชิงสมานฉันท์ เมื่อนำมาใช้กับเด็กและเยาวชนแล้วเป็นประโยชน์มากกว่านำไปใช้กับผู้ใหญ่ก็ตาม แต่ยังไม่มียางานการศึกษาที่ยืนยันเกี่ยวกับเรื่องนี้ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและอดีตผู้บริหารศาลเยาวชนและครอบครัวมีผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งยังไม่แน่ใจว่าอย่างไรได้ผลดีกว่ากัน เชื่อว่าเด็กและเยาวชนเหมือนกับไม้อ่อนดัดง่ายช่วยให้กลับตัวเป็นคนดีได้ และมีผู้ให้สัมภาษณ์อีกสองคนเห็นว่า หากนำมาใช้กับคดีที่ผู้ใหญ่กระทำผิดบางประเภทอาจได้ผลดีกว่า จึงต้องจำแนกคดีให้ดี

แต่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่า การประชุมกลุ่มเยาวยาเชิงสมานฉันท์ทำให้เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก อาจเป็นเพราะการที่จะกระทำผิดซ้ำหรือไม่ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวเด็กและเยาวชนเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อม ครอบครัว และชุมชนที่จะให้โอกาสและดูแลเด็กและเยาวชนด้วย ดังนั้น เด็กและเยาวชนที่ผ่านการประชุมนี้อาจกลับไปกระทำผิดซ้ำก็ได้ แต่เป็นส่วนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กที่ไม่เคยผ่านการประชุมนี้มาก่อน เนื่องจากเกิดความสำนึกผิด ละอายแก่ใจ กลัวว่าครอบครัวที่รักและชุมชนจะเดือดร้อน อีกทั้งครอบครัวและชุมชนได้ช่วยกันสอดส่องดูแลเด็กและเยาวชนอีกชั้นหนึ่งด้วย

ทัศนะเกี่ยวกับผู้เสียหาย

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การประชุมกลุ่มเยาวยาเชิงสมานฉันท์ทำให้ผู้เสียหายได้รับการเยียวยาแก้ไขอย่างแท้จริงในทุกด้านไม่เฉพาะแต่เพียงค่าเสียหายเท่านั้น เนื่องจากการชดเชยทางด้านทรัพย์สินเพียงอย่างเดียว โดยไม่ได้คำนึงถึงด้านจิตใจของผู้เสียหาย เป็นการเยียวยาได้เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นซึ่งไม่ได้ครอบคลุมความเสียหายทั้งหมด ซึ่งการประชุมนี้เปิดโอกาสให้ผู้เสียหายได้พูดความต้องการทุกอย่างของตน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังเห็นด้วยว่า การที่ผู้อำนวยการประชุมกลุ่มเยาวยาเชิงสมานฉันท์ ซึ่งก็คือ ผู้พิพากษาสมทบที่ผ่านการอบรมด้านจิตวิทยามาแล้ว ให้กำลังใจผู้เสียหาย ทำให้ผู้เสียหายมีความรู้สึกที่ดีขึ้น เนื่องจากมีโอกาสพูดแสดงความรู้สึกถึงผลกระทบอันเกิดจากการกระทำผิด อันเป็นไปตามทฤษฎีการบรรเทาความรู้สึก และเทียบเคียงกับวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต เรื่องการพัฒนาบทบาทการปฏิบัติงานของผู้ประสานการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชนในกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ (ณัฐนันท์ ฐัจจำ, 2548)

ทัศนะเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การประชุมกลุ่มเยาวยาเชิงสมานฉันท์ทำให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่า

เดิม และสามารถลดปริมาณคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดที่จะเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมในระยะยาวได้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพันธะทางสังคมของทราวิส เฮอริชี เพราะการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์คำนึงถึงความรู้สึกของผู้เสียหายมากขึ้น ทำให้ผู้เสียหายมีความรู้สึกที่ดีต่อกระบวนการยุติธรรม การแก้ไขเด็กและเยาวชนจะเป็นระบบมากขึ้น ทำให้เห็นถึงพื้นฐานของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดด้วย สามารถลดปริมาณคดีได้ คือ ลดคดีที่เด็กกระทำความผิดซ้ำ และคดีใหม่ที่เด็กไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน โดยกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในการแก้ปัญหาปริมาณคดีหลังไหลเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมมากเกินไปจนสมควรได้อย่างดียิ่ง กล่าวคือ ยังมีปริมาณงานล้นมือ คดีล้นกระบวนการยุติธรรม เยาวชนล้นสถานพินิจฯ เช่นนี้ ยังต้องใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม เพราะการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้จะช่วยแก้ปัญหาของกระบวนการยุติธรรมที่รากเหง้าของปัญหา คือ แก้ปัญหาตั้งแต่ขั้นแรกที่เกิดอาชญากรรม ด้วยการเพิ่มบทบาทชุมชนให้มีความสำคัญในการดูแลคนในชุมชนของตนเองมากขึ้น ทั้งเยาวชนเหยื่อ และอบรบสั่งสอนผู้กระทำความผิดในคดีบางประเภทให้สำนึกผิดและรับผิดชอบต่อการกระทำของตนด้วยการชดใช้และการขอโทษ และการชดใช้อาจทำได้ด้วยการผ่อนชำระค่าเสียหาย หรือทำงานบริการสังคมแทนก็ได้ โดยวิธีนี้ทำให้คดีความจำนวนมากจะยุติลงในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมที่มีการใช้วิธีการของกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาเสริม ทำให้คดีความที่สมควรใช้กระบวนการยุติธรรมอย่างแท้จริงดำเนินไปได้ อย่างสะดวกและคล่องตัวยิ่งขึ้น ปริมาณคดีในระยะยาวจะลดลง ซึ่งศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีได้ทดลองนำการประชุมดังกล่าวนี้ไปใช้และเก็บสถิติไว้ปรากฏว่า ปริมาณคดีที่เด็กกระทำความผิดซ้ำลดลงจริง แต่ก็ต้องใช้ระยะเวลานานพอสมควร

ทักษะเกี่ยวกับผู้เข้าร่วมประชุม

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมพูดคุยกันอย่างเสรีเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น และผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความรู้สึกของตนเองออกมา ดังนั้น แผนการเยียวยาที่เกิดจากการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนย่อมได้รับการปฏิบัติตามจากเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ได้รับความพึงพอใจจากผู้เสียหาย ได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือจากครอบครัวและชุมชนเป็นอย่างดี

ทักษะเกี่ยวกับครอบครัวและชุมชน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ครอบครัวและชุมชนมีส่วนรับรู้และให้โอกาสเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด โดยมีเป้าหมายร่วมกันเพื่อให้เกิดความปรองดองและสมานฉันท์ในสังคม การให้ครอบครัวและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขพฤติกรรมของเด็ก

และเยาวชนได้ผลดีกว่าการลงโทษเด็กและเยาวชน และการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์ทำให้ครอบครัวรู้จักวิธีอบรมดูแลเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซึ่งเป็นบุตรหลานของตนมากขึ้น เพราะการลงโทษเด็กและเยาวชนเท่ากับเป็นการตีตราเด็กและเยาวชน ทำให้เด็กและเยาวชนมีประวัติติดตัวเปรียบเสมือนใบแดงแจ้งโทษ แม้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 94 จะบัญญัติว่า “...และความผิดซึ่งผู้กระทำได้กระทำในขณะที่มีอายุยังไม่เกินสิบเจ็ดปีนั้น....ไม่ถือว่าเป็นความผิดเพื่อการเพิ่มโทษ...” แต่ตามทางปฏิบัติก็ถูกตั้งข้อรังเกียจจากบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการทำงานหรือเรื่องเรียนก็ตาม ดังนั้น หากใช้การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์โดยไม่มีการลงโทษและพิพากษาคดี เด็กและเยาวชนก็จะไม่ถูกตีตรา

ทักษะเกี่ยวกับการประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์เป็นการให้โอกาสทุกฝ่ายหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน ทำให้ผู้เสียหายกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดได้ปรับความเข้าใจกันและให้อภัยกัน ต้องนำมาใช้กับคดีอาญาที่ไม่ร้ายแรงเท่านั้น และสามารถนำมาใช้กับคดีที่ไม่มีผู้เสียหายก็ได้ เช่น คดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ คดีการพนัน หรือคดีจราจรทางบก แม้การประชุมกลุ่มเยาวชนเชิงสมานฉันท์จะใช้ระยะเวลาพอสมควร แต่ผลลัพธ์ที่ได้ก็เป็นที่น่าพอใจและยั่งยืน เพราะว่า กระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชนเป็นกระบวนการยุติธรรมที่มีจิตใจ มีอารมณ์ มีความรู้สึก ดังนั้น ถ้าเป็นความผิดอาญาที่รุนแรงจริง ๆ หรือร้ายแรงเกินกว่าที่คนจะยอมรับได้ ก็ควรจะนำการประชุมดังกล่าวนี้มาใช้ไม่ได้ น่าจะใช้เฉพาะประเภทคดีที่ความเสียหายตกได้แก่ตัวผู้เสียหายโดยตรง หรือว่าเป็นคดีที่ไม่สร้างผลกระทบที่รุนแรงต่อความรู้สึกของผู้เสียหาย และสังคมหรือชุมชนมากเกินไป แต่ก็ยังมีความคิดเห็นที่สามารถนำมาใช้กับคดีที่ร้ายแรงได้ เช่น ความผิดต่อชีวิต เพียงแต่ต้องรอเวลาให้เหมาะสมก่อนจึงค่อยนำมาใช้ โดยสามารถใช้ได้ทั้งกับคดีที่มีและไม่มีผู้เสียหาย เพราะคดีที่ไม่มีผู้เสียหายนั้นที่จริงแล้ว ชุมชนคือเหยื่อหรือผู้เสียหายโดยอ้อมที่ได้รับผลกระทบจากอาชญากรรม (จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2545) คดีที่ไม่มีผู้เสียหายตัวผู้กระทำผิดคือเหยื่อเอง คือรวมอยู่ในตัวบุคคลคนเดียวกัน ขณะนี้มีคดีที่ผู้กระทำผิดเองเป็นเหยื่อด้วยจำนวนมาก เช่น ถูกกระทำทารุณกรรม และไปลักทรัพย์หรือติดยาเสพติดในขณะเดียวกันซึ่งต้องบำบัดแก้ไขฟื้นฟู เพราะฉะนั้นในระบบที่จะใช้วิธีสมานฉันท์ ก็คือ การสมานฉันท์ในครอบครัวและในชุมชน น่าจะมีการพูดจากันในชุมชนว่าจะให้เด็กและเยาวชนนั้นกลับไปสู่ชุมชนได้อย่างไรให้ปลอดภัยและไม่ไปติดยาอีก ไม่ได้หมายความว่าใช้วิธีนี้ประยุกต์ไม่ได้ น่าจะทำได้โดยทำความเข้าใจกับครอบครัวเป็นการบำบัดครอบครัวนั้นด้วยและให้ชุมชนนั้นมาช่วยกันดูแลด้วย (เดชา สังขวรรณ, 2545) และสอดคล้องกับวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต เรื่องทักษะของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมต่อการจัดตั้งโครงการไกล่เกลี่ยระหว่างผู้กระทำผิดและเหยื่ออาชญากรรม (บรรหาร ชลสินธุ์, 2544)

ทัศนะเกี่ยวกับศาลเยาวชนและครอบครัว

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า ศาลเยาวชนและครอบครัวควรมีบทบาทในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของคู่ความทุกฝ่าย อันได้แก่ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ผู้เสียหาย ผู้เกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย ชุมชน ทั้งนี้ เพื่อการเยียวยาจะก่อให้เกิดผลดีและทำให้ทุกฝ่ายมีความพึงพอใจ และควรมีอำนาจสั่งห้ามคดีออกจากการพิจารณาพิพากษาคดี หากมีการดำเนินการตามแผนของการประชุมกลุ่มเยียวยาเชิงสมานฉันท์เรียบร้อยแล้วโดยไม่ต้องพิพากษาคดี ซึ่งจะไม่เป็นการตีตราเด็กและเยาวชน ทำให้ไม่มีประวัติติดตัว โดยอาจจะให้คุมประพฤติเด็กก่อนตัดสิน และให้เด็กรายงานตัวต่อผู้พิพากษาสมทบ ทำให้ผู้พิพากษาสมทบสัมผัสเด็กมากขึ้น หากเด็กปฏิบัติตามแผนการเยียวยาได้เรียบร้อย ศาลอาจใช้มาตรา 95 แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว ฯ ออกคำสั่งโดยยังไม่พิพากษาคดี แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ผู้พิพากษายังไม่ค่อยนำมาตราดังกล่าวมาใช้ อีกประการหนึ่งยังขาดเจ้าหน้าที่โดยตรงที่จะมาดำเนินการเรื่องนี้หลังจากที่ศาลมีคำสั่ง

ตอนที่ 3 ทัศนะของผู้บริหารและอดีตผู้บริหารศาลเยาวชนและครอบครัว

ผลการสัมภาษณ์พบว่า ผู้บริหารและอดีตผู้บริหารศาลล้วนเห็นว่า การประชุมกลุ่มเยียวยาเชิงสมานฉันท์มีประโยชน์และเป็นผลดีต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ผู้เสียหาย ครอบครัว ชุมชน และกระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน ทำให้มีประสิทธิผลมากขึ้นกว่าเดิม รวมทั้งมีนโยบายนำการประชุมดังกล่าวมาใช้ในแง่ของกระบวนการทศน์ใหม่ เพียงแต่ยังไม่แน่ชัดว่า การนำการประชุมกลุ่มเยียวยาเชิงสมานฉันท์มาใช้ในคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำผิดจะได้ผลดีกว่าใช้ในคดีที่ผู้ใหญ่กระทำผิดจริงหรือไม่ อาจเป็นคดีบางประเภทจึงต้องจำแนกคดีให้ดี นอกจากนี้เมื่อมีการประชุมแล้ว บางครั้งไม่จำเป็นต้องพิพากษา ในการที่จะนำเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดไปดำเนินการตามผลการประชุมกลุ่มเยียวยาถือว่าเด็กและเยาวชนผู้นั้นสามารถที่จะปฏิบัติตามผลการประชุมกลุ่มเยียวยาได้หรือไม่ ถ้าได้ศาลก็ค่อยพิพากษา ดีกว่าที่จะพิพากษาไปทันที ถ้าศาลพิพากษาลงโทษสถานเบา สังคมจะมองว่ากระบวนการนี้ล้มเหลวไม่สามารถแก้ไขเยียวยาเด็กได้จริง ผู้เสียหายไม่ได้รับการเยียวยาเพราะผู้กระทำผิดไม่คิดที่จะปฏิบัติตามผลการประชุมกลุ่มเยียวยานั้น